

holm, og hvad man gør for, at folk rent faktisk ikke flygter.

I den her debat synes jeg også, at tallene i forhold til kriminelle asylsøgere skal være med. Nu må jeg sige, at de tal, som jeg har tænkt mig lige at opremse nu, ikke indbefatter asylansøgere, der ikke har fået fast opholdstilladelse, men det er såmænd skræmmende nok. Og når jeg omtaler de her tal, så er det, fordi jeg også vil over i en debat om, hvem der egentlig bliver udvist i forhold til den kriminalitet, der er begået. Altså i forhold til voldtægt er det 23 pct. af indvandrere og efterkommere, simpel vold er det 16 pct., alvorlig vold er det 24 pct., drab 31 pct., røverier 22 pct., narkosalg 14 pct. Og det er selvfølgelig tal fra Justitsministeriet, som jeg henviser til her.

Det er jo en ret stor procentdel, må man nok sige, i forhold til fremmede, som kommer til landet, og som man som mindstemål skulle forvente opførte sig efter gældende regler.

Der er jo problemet, at det er umådeligt svært at udvise kriminelle udlændinge, og jeg bemærkede, at fru Birthe Rønn Hornbech kom med en bemærkning om, at hun godt ville have undersøgt, om Højesteret, som jo omgør mange af de her afgørelser, i virkeligheden ikke forholder sig mere til dansk lovgivning end til de internationale regler. For det har nemlig også altid været min opfattelse.

Jeg advarede meget imod det, da man fra Folketingets side vedtog en såkaldt stramning af udlændingeloven i forhold til nogle udvisningsregler, hvor der er så mange forskellige paragraffer, der gør, at man alligevel ikke kan udvise, og det har længe været min tanke, at det netop er de mange punkter, som Højesteret henviser til, som gør, at man ikke kan udvise.

Jeg skal nævne et eksempel, hvor en 34-årig, som havde handlet med heroin, fik 60 dages fængsel og en udvisningsdom, alligevel ikke kunne udvises, fordi han havde for stor tilknytning til Danmark, og det har vi jo set den ene gang efter den anden. Det er kun, hvis der er tale om meget, meget grov og gentagen narkokriminalitet, at man så rent faktisk bliver udvist.

Man tager i virkeligheden de hensyn, som også står i lovgivningen, meget alvorligt og nægter at udvise, selv om der rent faktisk er en udvisningsdom. Det synes jeg også hører med til denne her debat, og jeg vil godt have et svar på det.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

CD vil naturligvis lige så lidt som nogen anden være med til at beskytte lovovertrædere, hvor de måtte være født, hvordan de måtte se ud osv. – ingen tvivl herom, og det er så klart, så det behøver ikke uddybes.

Så skal jeg, selv om fru Birthe Rønn Hornbech måske tror, at jeg kun kan blive ked af det, når hun siger noget, rose hende for noget, hun sagde i sin ordførelse. Det er naturligvis, sagde fru Rønn Hornbech, synd for flertallet af nytillkomne her i landet, når der fokuseres overmåde meget på de forbryderiske af dem. Alle de, der er anstændige, rettænkende og rethandlerende borgere her i landet, lider, efter at de er kommet hertil, under, at der er en del indvandrere, der begår kriminalitet, indtil grov kriminalitet, og at der så fokuseres, vil jeg sige, i nogen grad overdrevent på det.

Og med overdrevent mener jeg følgende: Når man opgør antallet fra tredjeorden stammende herværende kriminelle, så må man ikke sammenligne med hele befolkningen, men man må naturligvis sammenligne antallet med de pågældende socialgrupper, fordi de tilkomne har naturligvis tilsvarende risiko for og motiver til at gå hen og blive kriminelle, og derfor vil en retfærdig sammenstilling af disse tal nødvendigvis, at man sammenligner med den tilsvarende socialgruppe.

Så skal jeg forholde mig til det forslag til vedtagelse, som hr. John Vinther og fru Rønn Hornbech har præsenteret os for. Denne forespørgsel i dag har jo nr. F 6, og man gætter vel ikke helt galt, når man antyder, at der, efter det var lykkedes fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti at komme med forespørgsel nr. F 1, så er et par partier, der har tænkt: »So ein Ding müssen wir auch haben«, og så kom de så med denne her, som jo egentlig ikke bringer noget særlig nyt. Og jeg mener, at myndighederne allerede i dag har gældende regelsæt, som gør det muligt at opnå den maksimale bekæmpelse af kriminalitetsudøvende mennesker, også af den art, vi her taler om.

Når man så ser på selve teksten, så står der i den ene pind, at man ønsker en lynbehandling, og så kommer jeg dermed tilbage til fru Rønn Hornbech, som jo er forslagsstiller til ordet, som er et meget rigoristisk ord. Lynbehandling – hvad forstås der ved det? Som jeg igennem årene har forstået fru Rønn Hornbechs retsopfattelse, så kunne jeg forstå, hvis der stod »en hurtigst